

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1998

N:o 878—886

SISÄLLYS

N:o		Sivu
878	Laki maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 15 §:n muuttamisesta	2449
879	Laki potilasvahinkolain muuttamisesta	2451
880	Laki tuotevastuulain 13 a §:n muuttamisesta	2455
881	Laki kuntoutusrahalain 19 §:n muuttamisesta	2456
882	Laki terveydenhuollon oikeusturvakeskuksesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta	2457
883	Valtioneuvoston päätös keräyspaperin talteenotosta ja hyödyntämisestä	2458
884	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta sairausvakuutusjärjestelmän mukaisissa päivärahoissa ja kuntoutusrahalain mukaisissa kuntoutusrahoissa	2462
885	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta työttömyysturvalain perusteella maksettavissa päivärahoissa	2463
886	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain perusteella maksettavissa päivärahoissa	2464

N:o 878

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 15 §, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 975/1993 ja 902/1996, seuraavasti:

15 §

Kokonaiskustannukset rahoitetaan perusturvaosuudella, maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuudella, valtion osuudella ja sijoitusten tuotoilla.

Perusturvaosuuteen katsotaan kuuluvan kokonaiskustannuksista sairausvakuutuslain (364/1963) mukaisia päivärahakuluja 9,3 prosenttia ja sairaanhoitokuluja 9,6 prosenttia, kansaneläkelain (347/1956) mukaisia eläkekuluja tai niitä vastaavia kuluja 6,57 prosenttia, perhe-eläkelain (38/1969) mukaisia eläkekuluja 0,28 prosenttia sekä maatalousyrittäjien eläkelain mukaisia eläkekuluja 14,39 prosenttia. Kolmea viimeksi mainittua

prosenttilukua korotetaan kuitenkin vuosittain vuodesta 2000 alkaen vastaavasti 0,02, 0,03 ja 0,14 prosenttiyksikköä.

Maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuus on 32,95 prosenttia ja valtion osuus niin ikään 32,95 prosenttia kokonaiskustannuksista. Maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuuteen lisätään kuitenkin prosenttimäärä, joka vastaa 21 §:n 1 momentin mukaisten vapaaehtoisten perusvakuutusten työtulojen yhteismäärän osuutta kaikkien vakuutusten työtulojen yhteismäärästä, ja valtion osuudesta vähennetään vastaava määrä.

Määrättäessä 2 momentissa tarkoitettujen kansaneläkelaitoksen suoritettavaksi tulevien

HE 167/1998
StVM 17/1998
EV 131/1998

kulujen rahoitusta ei kunnille lueta kansaneläkelain 62 §:ssä tarkoitettua kustannusosuutta.

Vastuuvajauksen kuoleetus rahoitetaan perusturvaosuudesta. Korvausvastuun rahastotäydennys rahoitetaan yhtä suurin osin

valtion osuudesta ja maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuudesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 879

Laki**potilasvahinkolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/1986) 1—3 §, 5 §:n 3 ja 4 momentti, 5 a §, 5 b §:n 4 momentti, 5 d, 7 ja 8 §, 9 §:n 1 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12 § sekä 13 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 363/1995, 5 §:n 3 momentti, 5 a §, 5 b §:n 4 momentti ja 5 d § laissa 1085/1996, 5 §:n 4 momentti mainitussa laissa 363/1995, 9 §:n 1 momentti laissa 101/1993 ja 11 §:n 1 momentti laissa 973/1993, sekä *lisätään* lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Tämä laki koskee Suomessa annetun terveyden- ja sairaanhoidon yhteydessä potilaalle aiheutuneen henkilövahingon korvaamista potilasvakuutuksesta.

Terveys- ja sairaanhoitona pidetään myös lääkkeen toimittamista silloin, kun siitä on lääkemääräys.

Potilaana pidetään myös veren, kudoksen tai elimen luovuttajaa sekä lääketieteellisen tutkimuksen tervettä tutkittavaa.

2 §

Korvausoikeuden edellytykset

Korvausta suoritetaan henkilövahingosta, jos on todennäköistä, että se on aiheutunut:

1) tutkimuksesta, hoidosta tai muusta vastaavasta käsittelystä taikka sellaisen laiminlyönnistä edellyttäen, että kokenut terveydenhuollon ammattihenkilö olisi tutkinut,

hoitanut tai muutoin käsitellyt potilasta toisin ja siten todennäköisesti välttänyt vahingon;

2) tutkimuksessa, hoidossa tai muussa vastaavassa käsittelyssä käytetyn sairaanhoitolaitteen tai -välineen viasta;

3) tutkimuksen, hoidon tai muun vastaavan käsittelyn yhteydessä alkaneesta infektiosta, jollei potilaan ole siedettävä vahinkoa ottaen huomioon infektion ennakoitavuus, aiheutuneen vahingon vakavuus, käsiteltävänä olleen sairauden tai vamman laatu ja vaikeusaste sekä potilaan muu terveydentila;

4) tapaturmasta tutkimus- tai hoitotoimenpiteen taikka muun vastaavan toimenpiteen yhteydessä tai tapaturmasta sairaankuljetuksen aikana;

5) hoituhuoneiston tai -laitteiston palosta taikka muusta vastaavasta hoituhuoneiston tai -laitteiston vahingosta;

6) lääkkeen toimittamisesta lain tai asetuksen tai niiden perusteella annettujen määräysten vastaisesti;

7) tutkimuksesta, hoidosta tai muusta vastaavasta käsittelystä edellyttäen, että siitä on

seurannut pysyvä vaikea sairaus tai vamma taikka kuolema ja seurausta voidaan pitää kohtuuttomana ottaen huomioon vahingon vakavuus, käsiteltävänä olleen sairauden tai vamman laatu ja vaikeusaste, potilaan muu terveydentila, vahingon harvinaisuus sekä vahingonvaaran suuruus yksittäistapauksessa.

Korvausta ei suoriteta lääkkeen aiheuttamasta vahingosta muissa kuin 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

3 §

Korvauksen määrääminen

Korvaus potilasvahingosta määrätään noudattaen vahingonkorvauslain (412/1974) 5 luvun 2—4 §:n, 6 luvun 1 §:n sekä 7 luvun 3 §:n säännöksiä. Korvausta ei kuitenkaan voida sovittaa vahingon kärsineen oman myötävaikutuksen perusteella, ellei vahingon kärsineen menettely ole ollut tahallista tai törkeän tuottamuksellista. Korvausta ei suoriteta vähäisestä vahingosta.

5 §

Vakuutuksenantaja

Kaikkien potilasvakuutustoimintaa Suomessa harjoittavien vakuutusyhtiöiden on kuuluttava jäsenenä Potilasvakuutuskeskukseen. Potilasvakuutuskeskus hoitaa tämän lain mukaisen korvaustoiminnan ja voi myöntää vakuutuksia jäsenyhtiöidensä lukuun. Potilasvakuutuskeskus vastaa vahingosta silloin, kun vakuutuksen ottaminen on laiminlyöty, sekä määrää ja perii 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun korotetun vakuutusmaksun. Lisäksi Potilasvakuutuskeskus huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilan ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty sille, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 49 §:ssä säädettyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, Potilasvakuutuskeskuksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin ministeriön määräämästä ajankohdasta. Kun Potilasvakuutuskeskus on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvauk-

seen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy Potilasvakuutuskeskukselle siihen määrään saakka, kun tämä on korvausta maksanut.

Asianomainen ministeriö valvoo Potilasvakuutuskeskuksen toimintaa ja vahvistaa sen säännöt. Valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään vakuutusyhtiön valvonnasta.

5 a §

Vakuutuksen ottaminen toisesta vakuutusyhtiöstä

Tämän lain mukaiset vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Erityisen selvityspesän hallinto ja ulkomaisen vakuutusyhtiön osalta Potilasvakuutuskeskus on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kirjallisesti vakuutuksenottajille edellä mainitusta velvollisuudesta ottaa vakuutus toisesta vakuutusyhtiöstä.

5 b §

Lisävakuutusmaksu

Päätöksen lisävakuutusmaksusta, sen suuruudesta ja tilittämisestä tekee Potilasvakuutuskeskus. Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän momentin soveltamisesta. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle lisävakuutusmaksulle, jota ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lisävakuutusmaksu viivästyskorkoineen saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

5 d §

Potilasvakuutuskeskuksen tiedonsaantioikeus

Potilasvakuutuskeskuksella on oikeus saa-

da maksutta korvauksen perusteen ja korvausvelvollisuuden laajuuden määrittämiseksi tarpeelliset tiedot viranomaiselta, terveyden- ja sairaanhoitotoimintaa harjoittavalta, vahingonkärtsineen tai muun korvauksen hakijan työnantajalta, eläke- tai vakuutuslaitokselta, eläkesäätiöltä sekä työttömyyskassalta sen estämättä, mitä salassapitovelvollisuudesta tai henkilörekisteritietojen luovuttamisesta muualla säädetään. Potilasvakuutuskeskuksen on kuitenkin maksettava kuluja vastaava korvaus tietojen luovuttamisesta muulle terveydenhuollon ammattihenkilölle kuin sille, jonka antamaa hoitoa vahinkoasia koskee.

Potilasvakuutuskeskuksella on, sen jälkeen kun vakuutusyhtiö on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, oikeus saada selvitys- tai konkurssipesästä tässä laissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot.

7 §

Vakuutuksenantovelvollisuus

Potilasvakuutuskeskus ei saa kieltäytyä myöntämästä potilasvakuutusta, jos 5 §:n 1 momentissa mainittu vakuutusyhtiö on tästä kieltäytynyt.

8 §

Korvausvastuun ensisijaisuus

Oikeus saada korvausta sairauskustannuksista ja muista vahingosta aiheutuneista kuluista, kivusta ja särystä sekä viasta tai muusta pysyvästä haitasta tämän lain perusteella on riippumaton siitä, onko korvauksen hakijalla muulla perusteella oikeus vastaviin korvauksiin tai etuuksiin saman vahingon tapahtuman seurauksena.

Korvausta tulojen tai elatuksen vähenemisestä sekä tarpeellisen elatuksen menettämisestä suoritetaan tämän lain perusteella vain siltä osin kuin korvaus ylittää muun lain perusteella suoritettavan vastaavan korvauksen tai etuuden. Potilasvakuutuskeskus voi kuitenkin suorittaa korvauksen hakijalle myös muun lain perusteella suoritettavan osan korvauksesta, mikäli korvauksen hakijan toimeentulo muutoin ilmeisesti vaarantuisi.

Muun lain perusteella korvauksen hakijalle suoritettu korvaus sekä jo tehdyn korvauspäätöksen perusteella suoritettava mutta tule-

vaisuudessa erääntyvä korvauserä voidaan vähentää tämän lain perusteella suoritettavasta korvauksesta.

9 §

Korvausoikeuden siirtyminen ja takautumisoikeus

Jos korvauksen hakijalla on oikeus saada korvausta tai etuutta saman vahingon tapahtuman seurauksena jonkin muun lain nojalla, kyseinen oikeus siirtyy Potilasvakuutuskeskukselle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut. Potilasvakuutuskeskukselle ei kuitenkaan siirry korvauksen hakijan oikeus saada korvausta tai etuutta vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/1987) nojalla.

9 a §

Korvausten erottelu

Vakuutuslaitoksella, joka liikennevakuutuslain (279/1959), tapaturmavakuutuslain (608/1948) tai sotilastapaturmalain (1211/1990) nojalla on maksanut korvausta sairauskustannuksista tai muista kuluista, tulojen tai elatuksen vähenemisestä, kivusta ja särystä, viasta tai muusta pysyvästä haitasta taikka tarpeellisen elatuksen menettämisestä, on oikeus saada takaisin se osuus korvauksista, johon vahingonkärtsineellä olisi tämän lain nojalla ilmeisen selvästi ollut oikeus.

Vakuutuslaitoksella, joka vakuutusopimuslain (543/1994) mukaisen vapaaehtoisen vakuutuksen nojalla on maksanut korvausta sairauskustannuksista, on oikeus saada takaisin se osuus korvauksista, johon vahingonkärtsineellä olisi tämän lain nojalla ilmeisen selvästi ollut oikeus.

10 §

Korvausvaatimuksen esittäminen

Korvausta tämän lain perusteella on vaadittava Potilasvakuutuskeskukselta kolmen vuoden kuluessa siitä, kun korvaukseen oikeutettu sai tietää vahingosta tai hänen olisi pitänyt tietää siitä. Erityisestä syystä voidaan korvausta vaatia myöhemminkin. Korvausta

on kuitenkin vaadittava viimeistään kymmenen vuoden kuluttua vahinkoon johtaneesta tapahtumasta uhalla, että oikeus korvaukseen tämän lain perusteella on menetetty.

11 §

Potilasvahinkolautakunta

Asiantuntijaelimenä tämän lain soveltamisalaan kuuluvissa korvausasioissa on valtioneuvoston kolmeksi vuodeksi kerrallaan asettama potilasvahinkolautakunta. Lautakunnan tehtävänä on korvauksen hakijan, Potilaskorvauskeskuksen, terveyden- ja sairaanhoitotoimintaa harjoittavan tai korvauksen erottelua 9 a §:n nojalla vaativan vakuutuslaitoksen pyynnöstä antaa ratkaisusuositus korvausasiassa sekä tuomioistuimen tai asianosaisen pyynnöstä antaa lausunto tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa korvausasiassa. Lautakunnan tulee erityisesti pyrkiä potilasvahinkoja koskevan korvauskäytännön yhtenäistämiseen. Lautakunta voi tarvittaessa antaa myös yleisiä soveltamissuosituksia tämän lain mukaisissa korvausasioissa.

12 §

Potilasvahinkolautakunnan tiedonsaantioikeus

Potilasvahinkolautakunnalla on oikeus saada maksutta käsiteltävänä olevan asian selvittämiseksi tarpeelliset tiedot viranomaiselta, terveyden- ja sairaanhoitotoimintaa

harjoittavalta, vahingonkärsineen tai muun korvauksen hakijan työnantajalta, eläke- tai vakuutuslaitokselta, eläkesäätiöltä sekä työtyömyyskassalta sen estämättä, mitä salassapitovelvollisuudesta tai henkilökisteritietojen luovuttamisesta muualla säädetään.

13 §

Salassapitovelvollisuus

Se, joka on ottanut osaa tässä laissa tarkoitettujen asiain käsittelyyn, ei saa luvatta sivulliselle ilmaista vahingon kärsineen tai muun asianosaisen terveydentilaa koskevaa tietoa tai muuta asian käsittelyn yhteydessä tietoonsa tullutta seikkaa. Tämän estämättä voidaan lääketieteelliselle tai muulle asiantuntijalle luovuttaa asiantuntijalausunnon antamiseksi tarpeellisia tietoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Tätä lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tapahtuneisiin vahinkoihin.

Potilaskorvauskeskuksen arvioidessa henkilövahingon korvattavaksi edellä 2 §:n 1 momentin 7 kohdan perusteella on sen ennen asian ratkaisemista hankittava asiasta potilasvahinkolautakunnan lausunto. Potilasvahinkolautakunnan on käsiteltävä lausuntopyyntö kiireellisesti. Tämä menettely on voimassa viisi vuotta lain voimaantulosta.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 880

L a k i

tuotevastuulain 13 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä elokuuta 1990 annetun tuotevastuulain (694/1990) 13 a §, sellaisena
kuin se on laissa 99/1993, seuraavasti:

13 a §

Jos vakuutuksenantaja on liikennevakuutuslain (279/1959), tapaturmavakuutuslain (608/1948) tai maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) taikka lääkevahinkovakuutuksen nojalla maksanut korvausmäärän, jonka vahinkoa kärsinyt olisi ollut oikeutettu vaatimaan tämän lain mukaan korvausvelvolliselta, vahinkoa kärsineen oikeus tässä laissa säädettyyn vahingonkorvaukseen ei siirry vakuutuksenantajalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Tätä lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tapahtuneisiin vahinkoihin.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 881

L a k i

kuntoutusrahalain 19 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun kuntoutusrahalain (611/1991) 19 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1065/1994, uusi 2 momentti seuraavasti:

19 §

Maksaminen ilman yhteensovitusta

Yhteensovitusta ei tehdä myöskään potilashäinkolain (585/1986) perusteella suoritettavan ansionmenetykskorvauksen kanssa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Tätä lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen maksettaviin etuuksiin.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 882

Laki

terveydenhuollon oikeusturvakeskuksesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan terveydenhuollon oikeusturvakeskuksesta 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun lain (1074/1992) 8 §:n 1 momentti seuraavasti:

8 §
 Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muu julkisoikeudellinen yhteisö, kansaneläkelaitos, eläketurvakeskus, potilasvahinkolautakunta, eläkesäätiö ja muu eläkelaitos, vakuutuslaitos, huoltotoimintaa tai sairaanhoitotoimintaa harjoittava yhteisö tai laitos sekä apteekki on velvollinen pyynnöstä antamaan maksutta terveydenhuollon oikeusturvakeskukselle 1 §:ssä määrättyjen tehtävien suorit-

tamiseksi tarpeelliset tiedot ja selvitykset sen estämättä, mitä salassapitovelvollisuudesta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 883

Valtioneuvoston päätös
keräyspaperin talteenotosta ja hyödyntämisestä

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 1998

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 5 ja 18 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä 18 § on osaksi laissa 605/1997:

1 §

Tarkoitus

Tämän päätöksen tarkoituksena on tehostaa keräyspaperin talteenottoa ja hyödyntämistä sekä ehkäistä niissä taloudellisista suhdanteista johtuvia haitallisia vaihteluja.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *keräyspaperilla* kotitaloudessa, toimistossa tai muussa vastaavassa paikassa jätteenä käytöstä poistettua sanomalehteä, aikakauslehteä, suoramainontajulkaisua, puhelinluetteloa, postimyyntiluetteloa, kirjekuorta, toimistopaperia ja muuta niihin rinnastettavaa paperituotetta;

2) tuottajalla painopaperin ja muun 1 kohdassa tarkoitetun paperituotteen valmistukseen käytettävän paperin ammattimaista valmistajaa ja maahantuojaa;

3) *tuottajayhteisöllä* tuottajien muodostamaa oikeustoimikelpoista yhteisöä, joka toimii tämän päätöksen toteuttamiseksi;

4) *talteenotolla* keräyspaperin keräystä ja kuljetusta hyödyntämistä varten.

3 §

Tavoitteet

Tavoitteena on, että keräyspaperista otetaan talteen ja hyödynnetään vuonna 2000 vähintään 70 prosenttia ja vuonna 2005 vähintään 75 prosenttia Suomessa myytävien ja kulutettavien tässä päätöksessä tarkoitettujen paperituotteiden määrästä. Talteen otettu keräyspaperi hyödynnetään ensisijaisesti aineena.

4 §

Keräys

Kiinteistön haltijan on järjestettävä keräyspaperin erilliskeräystä varten tarvittavat tilat ja keräysvälineet asuinkiinteistölle ja sellaiselle kiinteistölle, jossa on toimistoja taikka tuotanto- tai palvelutoimintoja, sekä huolehdittava keräyspaikan ja sen ympäristön siisteydestä.

Pientalo- ja haja-asutusalueella kiinteistökohtaiset keräysvälineet voidaan korvata alueen kiinteistöjä yhteisesti palvelevalla tuottajan järjestämällä alueellisella keräyspaikalla, jonka sijoittamisesta sovitaan kunnan kanssa. Tuottajan on huolehdittava keräyspaikan ja sen ympäristön siisteydestä.

Ilmoitettu neuvoston direktiivin 98/34/EY mukaisesti

Kiinteistön haltijan on huolehdittava, että keräyspaperin erilliskeräys toteutetaan kiinteistöllä tai alueellisessa keräyspaikassa siten kuin kunnan jätehuoltomääräyksessä määrätään tai tuottajan kanssa sovitaan.

5 §

Kuljetus

Tuottajan on kustannuksellaan järjestettävä keräyspaperin kuljetus kiinteistöltä ja alueelliselta keräyspaikalta.

6 §

Poikkeukset talteenoton järjestämisestä

Edellä 4 ja 5 §:ssä säädettyt velvollisuudet eivät koske keräyspaperin talteenoton järjestämistä kiinteistöllä tai alueellisella keräyspaikalla, jos siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia ja 3 §:ssä säädettyt tavoitteet voidaan saavuttaa muulla tavalla.

7 §

Hyödyntäminen

Tuottajan on järjestettävä keräyspaperin hyödyntäminen siten, että 3 §:ssä säädetty tavoitteet saavutetaan.

8 §

Toiminnasta tiedottaminen

Tuottajan on huolehdittava keräyspaperin talteenottoa ja hyödyntämistä koskevasta tiedotuksesta ja neuvonnasta sekä erityisesti kiinteistön haltijoille suunnatusta tiedotuksesta. Tiedotuksessa on erityisesti huolehdittava, että kiinteistön haltijat saavat tarvittavat tiedot erilliskeräysvelvoitteista ja -ohjeista sekä käytettävissä olevista talteenotto- ja hyödyntämisjärjestelyistä.

9 §

Yhteistyövelvollisuus

Tuottajan on oltava tarpeen mukaan yhteistyössä kunnan kanssa järjestäessään keräyspaperin talteenottoa ja hyödyntämistä sekä niitä koskevaa tiedotusta ja neuvontaa kunnan alueella.

10 §

Jätehuollon järjestämisvelvollisuuden siirtyminen

Luovutettaessa keräyspaperi tämän päätöksen mukaisesti tuottajan kerättäväksi, kuljettavaksi tai hyödynnettäväksi siirtyy jätelain (1072/1993) 3 luvussa tarkoitettu velvollisuus jätehuollon järjestämiseen tältä osin tuottajalle.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Tuottajan on ilmoitettava Suomen ympäristökeskukselle joka vuoden huhtikuun loppuun mennessä edellistä vuotta koskevat seuraavat tiedot:

- 1) kotimaan markkinoille toimitettujen 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen paperituotteiden valmistukseen käytetty paperin määrä;
- 2) kotimaassa talteen otetun sekä aineena ja energiana hyödynnetyn keräyspaperin määrä sekä talteenoton ja hyödyntämisen osuus laskettuna siten kuin tämän päätöksen liitteessä säädetään;
- 3) keräyspaperin vienti- ja tuontimäärät;
- 4) tuottajan järjestämä tiedotus ja neuvonta.

12 §

Tuottajan velvollisuuksien siirtäminen

Tuottaja voi sopia jätelain 49 §:n mukaisesti lain 70 §:ssä tarkoitettuun jätetiedostoon merkityn tuottajayhteisön kanssa, että tuottajayhteisö huolehtii tuottajalle tämän päätöksen mukaan kuuluvista jätehuollon järjestämisestä koskevista velvollisuuksista. Tällöin tuottajayhteisö vastaa tuottajalle tämän päätöksen mukaan kuuluvista velvollisuuksista siitä lähtien, kun Suomen ympäristökeskus on saanut tuottajayhteisöltä ilmoituksen tehdystä sopimuksesta.

13 §

Tuottajayhteisöön kuuluvista tuottajista ilmoittaminen

Tuottajayhteisön on ilmoitettava Suomen ympäristökeskukselle välittömästi tiedot

tuottajayhteisöön liittyneistä ja siitä eronneista tuottajista.

14 §

Ympäristöministeriön ja kunnan valtuudet

Ympäristöministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä ja ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

Kunta voi jätelain 17 §:n nojalla antaa tätä päätöstä täsmentäviä paikallisia yleisiä määräyksiä keräyspaperin talteenoton järjestämisestä.

15 §

Pakkokeinot ja seuraamukset

Pakkokeinoista ja seuraamuksista tapauk-

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 1998

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

sisä, joissa tässä päätöksessä säädettyjä velvollisuuksia laiminlyödään, säädetään jätelain 10 luvussa.

16 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Kunta, joka on ennen tämän päätöksen antamista järjestänyt alueellaan keräyspaperin talteenoton jätelain 3 luvussa tarkoitetulla tavalla kunnan järjestämänä toimintana, voi jatkaa toimintaa enintään kolmen vuoden ajan päätöksen antamisesta. Tänä aikana tuottajaa eivät koske 4 §:n 2 momentissa ja 5 §:ssä säädetty velvollisuudet kyseisellä alueella.

Yli-insinööri Hannu Laaksonen

Keräyspaperin talteenotto- ja hyödyntämisasteen laskeminen

Määritelmät

PTK	=	paperin toimitukset kotimaahan
PTUO	=	paperin tuonti
PTT	=	painotuotteiden tuonti
PTV	=	painotuotteiden vienti
KPTO	=	keräyspaperin talteenotto
KVUH	=	talteenotetusta keräyspaperista viety ulkomaille hyödynnettäväksi
KHK	=	talteenotetusta keräyspaperista hyödynnetty kotimaassa
JH	=	jalostushylky
EKO	=	ei-kerättävissä oleva
POT	=	keräyspaperipotentiaali
KE	=	korjauserät

Kaavat:

$$POT = PTK + PTUO + PTT - PTV - JH - KE - EKO$$

$$\text{Talteenottoaste, \%} = \frac{KPTO}{POT} \times 100$$

$$\text{Hyödyntämisaste, \%} = \frac{KVUH + KHK}{POT} \times 100$$

N:o 884

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös

työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta sairausvakuutusjärjestelmän mukaisissa päivärahoissa ja kuntoutusrahalain mukaisissa kuntoutusrahoissa

Annettu Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriö on työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun lain (798/1998) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §
Sairausvakuutuslain (364/1963) 16 §:ssä ja sairausvakuutusasetuksen (473/1963) 8 §:ssä tarkoitetuista verotuksessa todetuista tai sairausvakuutusasetuksen 10 §:n mukaisesti selvitetystä työ- ja virkasuhteesta saaduista työtuloista vähennetään viisi prosenttia.

Mitä 1 momentissa säädetään vähennyksen tekemisestä sairausvakuutuslain mukaisen

päivärahan perusteena käytettävistä työtuloista, sovelletaan vastaavasti kuntoutusrahalain (611/1991) 14 §:n mukaan määrätyn kuntoutusrahan perusteena käytettäviin työtuloihin.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Lauri Pelkonen

N:o 885

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta työttömyysturvalain perusteella maksettavissa päivärahoissa**

Annettu Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriö on työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun lain (798/1998) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Sen estämättä, mitä työttömyysturvalaissa (602/1984) ja ansioon suhteutetun työttömyyspäivärahan perusteena olevan palkan määrittämisestä annetussa asetuksessa (1227/1996) säädetään, työtulo-osuuden määrästä vähennetään viisi prosenttia, jos työttömyyspäivärahan perusteena oleva työt-

tömyysturvalain 23 §:ssä tarkoitettu palkka määritellään tammikuun 1 päivän 1999 jälkeen.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Lauri Pelkonen

N:o 886

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon otta-
misesta tapaturmavakuutuslain perusteella maksettavissa päivärahoissa

Annettu Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriö on työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun lain (798/1998) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Sen estämättä, mitä tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) säädetään, vuodelle 1999 maksettavan päivärahan perusteena olevan vuosityöansion määrästä vähennetään viisi prosenttia, ei kuitenkaan työnantajalle korvausta suoritettaessa. Samoin menetellään, kun päivärahan perusteena ovat tapaturmavakuutuslain 16 a §:n mukaan laskettavat neljän viikon ansiot.

2 §

Jos 1 §:ssä tarkoitettu työansio määräytyy yrittäjätulojen perusteella, ei 1 §:ssä tarkoitettua vähennystä kuitenkaan tehdä.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä marraskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Lauri Pelkonen